

+++++

band

PINGEL - 0:07

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 517, tijdvak 1953-1958, hoofdstuk 7, Clifford Brown, deel 8. Aan het slot van ^{die} no. 516 liet ik twee stukken horen die Max Roach met zijn kwintet had gespeeld voor een demonstratie-band. De datum is niet genoteerd, maar moet liggen tussen april en augustus 1954, in 1972 verschenen de opnamen voor het eerst op LP, in '85 ook op CD, het merk Mainstream. Nu om te beginnen nog twee stukken uit die demo-tape. Clifford Brown-trompet, Harold Land-tenorsaxofoon, Richie Powell-piano, George Morrow-bas, Max Roach-drums. Eerst het Clifford Brown-stuk dat 12 juli voor het eerst voor Pacific Jazz was vastgelegd door het Clifford Brown Ensemble ⁶⁶ te horen in no. 516- daarna Cole Porter's "I get a kick out of you". Het Max Roach Quintet: "Joy spring".

CD 1

- Max Roach Quintet: Joy spring (Clifford Brown)
3 - 6:56 - Mainstream MRL-CD 386
- Max Roach Quintet: I get a kick out of you (Cole Porter)
4 - 7:39 - idem

"Joy spring" van Clifford Brown en Cole Porter's "I get a kick out of you". Het Max Roach Quintet op een demo-tape van Max Roach die hij in 1972 verkocht aan Mainstream. Opnamen gemaakt tussen april en augustus 1954. Met deze toen nieuwe tape ging Roach naar Bob Shad van EmArcy Records waar ^{die} A & R man was, programma-leider, deze zorgde voor een langlopend contract met die maatschappij en op 2 augustus '54 werd ^{er} in de Capitol-studios in Los Angeles de eerste drie opnamen voor EmArcy gemaakt. Met de eerste sluit ik nu af, dat is van Victor Young: "Delilah".

CD 2

- Max Roach Quintet: Delilah (Victor Young)
1 - 8:04 - EmArcy 838 307-2

"Delilah", eerste opname van het Max Roach Quintet, Los Angeles 2 augustus 1954, voor EmArcy. Clifford Brown-trompet, Harold Land-tenorsaxofoon, Richie Powell-piano, George Morrow-bas, Max Roach-drums. In 1989 werden alle EmArcy-opnamen van Clifford Brown bijeengebracht op 10 CDs, u hoort er veel van in hoofdstuk 7. Dit was NOS Jazzgeschiedenis 517, MdR.

0 0 0 0 0

NA 2007 21
25:31
mont 09.10.90

Eerst even een correctie - vorige keer zei ik dat Clifford's Ake was gemaakt op het accoordenchamber van What is this thing called love. Een verscheuring was uitspoken horen aan het slot van Browne's 2016 - herging om het schema van Gershwin's The man I love.